

Sygn. akt: VI C 171/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w W. w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garbera

Protokolant: Anna Przytocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 maja 2014 r. w W.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 45.000 zł (czterdzieści pięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2011 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 4.667 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 października 2012 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 45.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w sprawie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 27 października 2008 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę leasingu, której przedmiotem był osprzęt do utrzymania dróg - odsnieżarka (...) 800 (...) o wartości ofertowej netto 37.295,08 zł. Podał, iż na podstawie tej umowy osprzęt został ubezpieczony na rachunek leasingobiorcy przez leasingodawcę, a powód zawarł z leasingodawcą umowę cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej, z której wprost wynika, że przysługuje mu legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Dalej uzasadniał, iż w nocy z 28/29 września 2011 r. z terenu jego posesji nieznanymi sprawcami po przecięciu siatki ogrodzeniowej, uszkodzeniu halogenów, podtruciu psów i przecięciu kłódki na bramie wjazdowej, dokonali kradzieży w/w osprzętu, będącego przedmiotem ubezpieczenia. Wyjaśniał, że teren na którym znajdowała się skradziona odsnieżarka jest ogrodzony siatką o wysokości 1,5 m, obsadzony żywopłotem o wysokości 1,8 m i grubości około 50 cm. Dodatkowo wskazał, że na posesji były trzy bramy wjazdowe tj.: do garażu - obsługiwana za pomocą pilota, z boku posesji - zamykana na kłódkę oraz z tyłu posesji - zamykana również na kłódkę. Ponadto tył posesji był oświetlony z tarasu dwoma lampami halogenowymi, które zapalane były po zmroku i świeciły się do rana. Terenu posesji pilnowały dwa psy (jeden rasy rottweiler, drugi kundel), dozór sprawowany był również przez powoda, który zamieszkuje w budynku znajdującym się na posesji. W dalszej części twierdził, że pismem z dnia 28 października 2011 r. pozwany odmówił wypłaty powodowi odszkodowania, decyzję uzasadniając tym, że posesja nie była dozorowana oraz kwalifikując zaistniałe zdarzenie, jako kradzież zwykłą (art. 278 § 1 k.k.). Następnie w wyniku odwołania oraz po

uzyskaniu od powoda informacji o zakwalifikowaniu czynu w sprawie karnej jako kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 k.k.), pozwany podtrzymał decyzję odmowną. Uzasadniając żądanie odsetek ustawowych powód wskazał przepis art. 817 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że zdarzenie miało miejsce w okresie ochrony udzielonej przez ubezpieczyciela, a zgłoszenie szkody zostało przyjęte przez pozwanego. Podał, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne w związku ze zdarzeniem, w wyniku którego decyzją z dnia 28 października 2011 r. odmówił powodowi wypłaty odszkodowania. Zdaniem pozwanego pomimo złożonych w toku postępowania wyjaśniającego na Komendzie Policji w W. wyjaśnień leasingobiorcy, co do pełnionego dozoru na przedmiotowym obiekcie, wskazana forma ochrony była nienależyta. Stanowisko swoje pozwany uzasadniał tym, że dniu zdarzenia pełniący dozór P. P. przebywał w domu wraz ze swoją konkubiną oraz kuzynem, a kradzież mienia nastąpiła w nocy podczas gdy osoby te spały. W ocenie pozwanego powód nie spełnił obowiązku dozoru przedmiotowego terenu, a posesja nie była należycie zabezpieczona. Pozwany powołując się na § 6 pkt 12 „g” Umowy Generalnej wskazał, że z zakresu ubezpieczenia wyłączone są szkody powstałe w wyniku kradzieży prostej, tzn. gdy kradzież została dokonana bez widocznych śladów sforsowania zabezpieczeń. Dodał, że zgodnie z art. 8 § 4 ogólnych warunków ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, za kradzież z włamaniem uważa się zabór ubezpieczonego mienia przez sprawcę podczas którego sprawca sforsował zabezpieczenia lub dopuścił się innych działań(...). Nadto pozwany zarzucił, że zgodnie z § 6 pkt 11 „a” Umowy Generalnej maszyny i urządzenia, które z racji swych gabarytów i/lub innych uwarunkowań są garażowane lub przechowywane na zewnątrz budynków oraz poza siedzibą korzystającego muszą znajdować się na terenie zamkniętym (ogrodzonym), strzeżonym i oświetlonym. Zdaniem pozwanego zdarzenie nie nosiło przesłanek kradzieży z włamaniem i zostało zakwalifikowane jako kradzież prosta, nie objęta ochroną. Zdaniem pozwanego, jak wynika z dokumentacji, nie stwierdzono śladów mających znamiona włamania, a wskazane uszkodzenie siatki ogrodzeniowej stwierdzone dzień po oględzinach funkcjonariuszy policji z Komendy Policji w W. oraz technika kryminalistyki budzą wiele wątpliwości, z uwagi na brak wykrycia uszkodzenia bezpośrednio po ujawnieniu włamania (k. 48-53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. 58A, prowadzi działalność gospodarczą na terenie RP.

(dowód:

- okoliczność bezsporna).

W dniu 27 października 2008 r. w J. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. 58A, reprezentowany przez M. D. – jako leasingobiorca zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. ((...) S.A.) – jako leasingodawcą, umowę leasingu operacyjnego (OH) numer (...). Przedmiotem umowy był osprzęt do utrzymania dróg: Inna/800 (...)/odsnieżarka (...) o wartości ofertowej netto 37.295,08 zł.

(dowody:

- okoliczność bezsporna,

- umowa leasingu operacyjnego (OH) nr (...) z dnia 27.10.2008 r. k. 13-16,

- upoważnienie do odbioru nr (...) wystawione przez (...) S.A. z siedzibą we W. k. 17,

- upoważnienie do użytkowania nr (...) wystawione przez (...) S.A. z siedzibą we W. k. 18).

Zgodnie z pkt 26 (VI b) umowy leasingowany osprzęt będący przedmiotem umowy, został ubezpieczony na rachunek leasingobiorcy przez leasingodawcę, na zasadach określonych w odrębnym porozumieniu. Na podstawie umowy leasingu, a to pkt 31 (VI c) w razie, gdy ubezpieczyciel odmówi wypłaty odszkodowania z tytułu szkody powstałej w ubezpieczonym przedmiocie leasingu, leasingodawca (...) S.A. z siedzibą we W. miał scedować na leasingobiorcę uprawnienia do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od ubezpieczyciela.

(dowód:

- okoliczność bezsporna,
- umowa leasingu operacyjnego (OH) nr (...) z dnia 27.10.2008 r. k. 13-16)

W dniu 28 września 2011 r. w godzinach wieczornych odśnieżarka (...) 800 (...) zaparkowana była na terenie nieruchomości położonej w S. numer 58A w pobliżu budynku gospodarczego, gdzie stały również maszyny i sprzęt budowlany oraz dwa samochody, niedaleko kojca psów. Nieruchomość ta jest w całości ogrodzona siatką o wysokości 1,5 m i żywopłotem o wysokości 2 m. (...) strzegły dwa psy (jeden rasy rotwailer, drugi kundel), które w ciągu dnia znajdowały się w kojcu, a na noc były wypuszczane i biegały wolno po posesji. Nieruchomość posiada trzy bramy wejściowe: bramę garażową obsługiwaną automatycznie, za pomocą pilota i dwie bramy tj. jedną z przodu i jedną z boku posesji, obie zamykane na łańcuch, który jest okręcony przez przęsła i spięty kłódką, zamykaną na klucz. Teren nieruchomości jest w całości oświetlony lampami halogenowymi oraz dwoma lampami znajdującymi się na tarasie domu jednorodzinnego. Mienie znajdujące się na terenie nieruchomości pozostaje pod nadzorem właściciela nieruchomości i współwłaściciela firmy powoda - P. P. lub osoby przez niego wyznaczonej (podczas jego nieobecności).

Wieczorem w dniu 28 września 2011 r. P. P. pozamykał wszystkie bramy wejściowe do nieruchomości (na łańcuch i kłódkę), włączył oświetlenie (w tym lampy na tarasie) oraz wypuścił z kojca psy.

(dowody:

- dokumenty zawarte w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011r.,
- zeznania świadka M. D. k. 107-109,
- zeznania świadka Ł. G. k. 110,
- zeznania świadka I. Ł. k. 109,
- zeznania świadka A. K. k. 110,
- zeznania świadka A. R. k. 111,
- przesłuchanie powoda P. P. k. 145-146).

W nocy z 28/29 września 2011 r. nieznani sprawcy włamali się na teren nieruchomości P. P. w S. 58A, uszkadzając część siatki ogrodzeniowej, przy bramie wjazdowej bocznej. Sprawcy dokonali przecięcia (pionowo) siatki ogrodzeniowej (koloru zielonego) – drutu napinającego siatkę i następnie odgięli ją na bok, używając do tego prawdopodobnie nożyc do cięcia metalu, które pozostawili na miejscu włamania. Z terenu nieruchomości sprawcy dokonali kradzieży między innymi odśnieżarki (...) 800 (...), stanowiącej przedmiot umowy leasingu z dnia 27 października 2008 r. Bezpośrednio po zdarzeniu przybyli na miejsce pracownicy powoda oraz powód zauważyli, że brama była uchylona, wisiał na niej łańcuch, brakowało kłódki. Nadto na terenie nieruchomości znajdowały się psy, które leżały, sprawiając na obecnych wrażenie podtrutych (przez kolejne dwa dni nie jadły, nie czekały.).

Na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji z Komendy Policji w W. oraz technik kryminalistyki, dokonując oględzin terenu, zabezpieczyli ślady butów, opon środka transportu, którym prawdopodobnie posłużyli się sprawcy

w celu wywozu odśnieżarki oraz zabezpieczyli narzędzie w postaci nożyc do cięcia metalu. Funkcjonariusze podczas oględzin nie zauważyli uszkodzonej siatki ogrodzeniowej przy żywopłocie, co ujawnił dopiero na drugi dzień P. P., podczas obchodu terenu nieruchomości.

(dowody:

- dokumenty zawarte w aktach dochodzenia KPP w W. nr RSD 825/11 k. 5-6, 17-19,
- zeznania świadka M. D. k. 107-109,
- zeznania świadka Ł. G. k. 110,
- zeznania świadka J. P. k. 111-112
- zeznania świadka A. S. k. 112-113
- zeznania świadka W. T. k. 123-124
- przesłuchanie powoda P. P. k. 145-146).

W sprawie zdarzenia z 28/29 września 2011 r. prowadzone było dochodzenie przez Policję z Komendy Powiatowej Policji w W., o numerze sprawy RSD 825/11. Początkowo było prowadzone w kierunku podejrzenia popełnienia przestępstwa kradzieży, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. W wyniku ustaleń w sprawie, tj. opinii z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych, prowadzący dokonał zmiany kwalifikacji prawnej przestępstwa, przyjmując, że czyn popełniony przez sprawców wyczerpał ustawowe znamiona czynu kradzieży z włamaniem, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k. Sprawozdanie z w/w badań potwierdziło, że ślady przecięć siatki na terenie posesji mogły zostać wykonane szczękami tnącymi nożyc przegubowych, zabezpieczonych w sprawie na terenie posesji w dniu zgłoszenia (k. 82-84 akt dochodzenia). Postanowieniem z dnia 02 maja 2012 r. postępowanie w sprawie zostało umorzone, z powodu niewykrycia sprawcy/ów przestępstwa.

(dowód:

- dokumenty zawarte w aktach dochodzenia KPP w W. nr RSD 825/11 k. 32, 47, 60, 82-84, 88, 93-94).

W dniu 03 października 2011 r. o dokonanej w nocy z 28/29 września 2011 r. kradzieży odśnieżarki (...) 800 (...), stanowiącej przedmiot umowy leasingu z dnia 27 października 2008 r. został powiadomiony właściciel leasingodawca – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., przez reprezentującą powoda - M. D..

(dowód:

- dokumenty zawarte w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011 r.).

W dniu zdarzenia leasingodawca (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. miał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia – polisę numer (...) z dnia 05 listopada 2008 r. na podstawie umowy Generalnej (...) w Leasingu i ogólnych warunków ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, zatwierdzonych uchwałą zarządu T. A. Polska nr (...) z dnia 19 grudnia 2003 r.

(dowody:

- ogólne warunki ubezpieczenia majątku przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk zatwierdzone uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 19 grudnia 2003 r. k. 64-79,
- Umowa Generalna ubezpieczenia mienia w leasingu k. 84-89).

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oględzin miejsca zdarzenia oraz ustalił wysokość szkody w wysokości kwoty brutto 45.500 zł jako kwoty bezspornej, stanowiącej wartość odśnieżarki (...) 800 (...) skradzionej w wyniku zdarzenia z 28/29 września 2011 r. - przedmiotu umowy leasingu z dnia 27 października 2008 r., ubezpieczonej u pozwanego.

(dowody:

- dokumenty zawarte w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011r.,
- protokół z oględzin Biuro obsługi szkód majątkowych (...) Sp. z o.o. w W. - numer szkody 002- (...) z dnia 05.10.2011 r. k. 24-25).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany decyzją z dnia 28 października 2011 r. odmówił leasingodawcy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wypłaty odszkodowania za kradzież w nocy z 28/29 września 2011 r. odśnieżarki (...) 800 (...), będącej przedmiotem umowy leasingu nr (...). Pozwany w uzasadnieniu decyzji wskazał, że z zebranych podczas oględzin dowodów wynikało, że teren na którym przechowywany jest sprzęt był ogrodzony i przymknięty (brama wjazdowa zamknięta bez zabezpieczenia w postaci kłódki) z oświetleniem uruchamianym na czujnik ruchu (zamontowany na narożu budynku) i bez stałego dozoru. Nadto wskazał, że zdarzenie zostało przez Policję zakwalifikowane, jako kradzież zwykła z art. 278 § 1 k.k., która nie jest objęta przez pozwanego, zgodnie z zawartą umową ochroną ubezpieczeniową.

(dowody:

- akta szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011 r.
- decyzja o odmowie wypłaty odszkodowania do (...) S.A. z siedzibą we W. z dnia 28.10.2011 r. k. 26-27).

Pismem z dnia 12 grudnia 2011 r. powód, działając przez pełnomocnika radcę prawnego z Kancelarii Adwokackiej w T. adw. K. I. wniósł odwołanie od decyzji odmownej z dnia 28 października 2011 r., domagając się ponownego rozpatrzenia sprawy, wskazując na nowe okoliczności, w tym zeznania świadków złożone w toku prowadzonego przez Policję z Komendy Powiatowej Policji w W. dochodzenia. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 15 marca 2012 r. podtrzymał decyzję i dotychczasowe stanowisko w sprawie odmowy wypłaty powodowi odszkodowania.

(dowód:

- dokumenty zawarte w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011r.,
- pismo Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. do Kancelarii Adwokackiej adw. K. I. z dnia 15.03.2012 r. k. 28-33).

Pismem z dnia 06 czerwca 2012 r. powód, działając przez pełnomocnika radcę prawnego z Kancelarii Adwokackiej w T. adw. K. I. poinformował pozwanego, że zdarzenie z 28/29 września 2011 r. zostało w toku postępowania przygotowawczego Policji z Komendy Powiatowej Policji w W. zakwalifikowane, jako kradzież z włamaniem, tj. czyn z art. 279 § 1 k.k. W związku z powyższym wniósł o ponowne analizę decyzji odmawiającej wypłaty odszkodowania. W odpowiedzi pismem z dnia 13 czerwca 2012 r. pozwany ponownie odmówił wypłaty odszkodowania, argumentując, że klasyfikacja czynu przyjęta przez Policję/Prokuraturę nie przesądza o przyjęciu odpowiedzialności ubezpieczyciela, zaś zebrana przez pozwanego dokumentacja wskazuje, że do kradzieży doszło z ogrodzonego placu, po uprzednim otworzeniu niezabezpieczonej na kłódkę bramy wjazdowej, a ponadto bezpośrednio po zdarzeniu nie stwierdzono uszkodzeń ogrodzenia terenu.

(dowody:

- pismo Kancelarii Adwokackiej adw. K. I. do (...) SA do z dnia 06.06.2012 r. r. k. 34,

- dokumenty zawarte w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...) z dnia 29.09.2011r.,
- pismo Towarzystwa (...) S.A. do Kancelarii Adwokackiej adw. K. I. z dnia 13.06.2012 r. k. 35).

W dniu 31 sierpnia 2012 r. umową cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej do umowy leasingu numer (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we (...) S.A. na podstawie § 2 umowy leasingu przełał na powoda jako cesjonariusza, za zapłatą wynagrodzenia wskazanego w pkt 4 umowy, wierzytelność z tytułu odszkodowania wynikającego z umowy ubezpieczenia i wystawionej do tej umowy polisy ubezpieczeniowej nr (...) z dnia 05.11.2008 r. wydanej przez pozwanego – Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

(dowód:

- okoliczność bezsporna,
- umowa cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej z dnia 31.08.2012 r. k. 19-22).

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany nie uczynił zadość roszczeniu powoda.

(dowód:

-okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Tytułem wstępu należy podać, że zgodnie z dyspozycją art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Odpowiedzialność ubezpieczyciela ukształtowana jest na zasadzie ryzyka, a ramy szczególne obowiązku ubezpieczyciela w przypadku ubezpieczeń majątkowych, wyznacza treść umowy zawartej z ubezpieczającym, szczególne warunki ubezpieczeń oraz obowiązujące przepisy prawa. Ubezpieczyciel w razie zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego występuje wobec poszkodowanego w roli dłużnika ze wszystkimi skutkami z tego stosunku wynikającymi. Dodać też należy, że szkodą jest powstała – wbrew woli poszkodowanego – różnica między obecnym jego stanem majątkowym, a tym stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (vide: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1963 r., sygn. akt III PO 31/63, OSNCP 1964, nr 7-8, poz. 128).

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedłożonych przez strony, których nie kwestionowano, dokumentach z postępowania likwidacyjnego zawartych w aktach szkody nr 000-08-002- (...) - (...), dokumentacji zebranej w toku postępowania przygotowawczego przez Policję z Komendy Powiatowej Policji w W. w sprawie RSD 825/11, zeznaniach świadków M. D., I. Ł., Ł. G., A. K., A. R., funkcjonariuszy policji – J. P., A. S. i W. T., a także przesłuchaniu w charakterze powoda P. P.. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, wobec nie wskazania osoby celem przesłuchania.

Bezsporna w sprawie była wysokość szkody, ustalona w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego na kwotę 45.500 zł, tj. większą niż dochodzona przez powoda. Nie było także sporu co do faktu kradzieży w nocy z 28/29 września 2011 r. odśnieżarki (...) 800 (...), będącej przedmiotem umowy leasingu nr (...) zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą we W., a powodem. Nadto nie było kwestionowane, iż w dacie zdarzenia właściciel odśnieżarki (...) 800 (...) S.A. z siedzibą we W., posiadał umowę ubezpieczenia majątkowego, obejmującego ochroną w/w mienie ruchome, potwierdzone polisą numer (...) z dnia 05 listopada 2008 r. zawartą na podstawie umowy Generalnej (...) w Leasingu i ogólnych warunków ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, zatwierdzonych uchwałą zarządu T. A. Polska

nr (...) z dnia 19 grudnia 2003 r. Nie było również sporu, co do legitymacji czynnej powoda do dochodzenia od pozwanego odszkodowania za utratę przedmiotowej odśnieżarki, wynikającej z umowy cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej do umowy leasingu numer (...) z dnia 31 sierpnia 2012 r. Na podstawie § 2 powód nabył od właściciela wierzytelność z tytułu odszkodowania wynikającego z umowy ubezpieczenia i wystawionej do tej umowy polisy ubezpieczeniowej nr (...) z dnia 05.11.2008 r. wydanej przez pozwanego, czego pozwany nie kwestionował. Zgodnie zaś z treścią art. 509 § 2 k.c. w przypadku zawarcia umowy przelewu wraz z wierzytelnością przechodzi na nabywcę (cesjonariusza) ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi (cedentowi), który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył go z dłużnikiem.

W niniejszej sprawie kwestią sporną była odpowiedzialność pozwanego za zdarzenie z 28/29 września 2011 r. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego, jak i przed sądem podnosił, że powód nie spełnił warunków zawartych w umowie Generalnej (...) w Leasingu i ogólnych warunkach ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, zatwierdzonych uchwałą zarządu T. A. Polska nr (...) z dnia 19 grudnia 2003 r. Zarzucał, że zebrane dowody w sprawie wskazują, iż teren na którym przechowywany był skradziony sprzęt był nienależycie zabezpieczony przez wejściem osób trzecich i nie był właściwie dozorowany, a to, że brama wjazdowa przez którą sprawcy dostali się na teren posesji była zamknięta jedynie na łańcuch, bez zabezpieczenia w postaci kłódki, zaś oświetlenie terenu było uruchamiane na czujnik ruchu (zamontowany na narożu budynku). Nadto zarzucał, że ostatecznie przyjęta w sprawie karnej klasyfikacja czynu, jako kradzież z włamaniem (czyn z art. 279 § 1 k.k.), nie przesądza o przyjęciu odpowiedzialności ubezpieczyciela, zwłaszcza, że po zdarzeniu nie stwierdzono uszkodzeń ogrodzenia terenu, a uszkodzenia siatki ogrodzeniowej zostało stwierdzone na drugi dzień nie przez funkcjonariuszy policji i technika, którzy dokonywali oględzin, ale przez samego powoda. Zdaniem pozwanego ustalone okoliczności, nie pozwalają na przyjęcie odpowiedzialności ubezpieczyciela, którego warunki zostały wskazane w zapisach szczegółowych umowy ubezpieczenia, potwierdzonych w umowie Generalnej (...) w Leasingu i ogólnych warunkach ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, zatwierdzonych uchwałą zarządu T. A. Polska nr (...) z 19 grudnia 2003 r.

Ustalenia faktyczne dokonane w oparciu o analizę dowodów w sprawie, ocenionych zgodnie zasadami wynikającymi z art. 233 k.p.c., bez wątplenia uzasadniały przyjęcie odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela za skutki zdarzenia z 28/29 września 2011 r. Argumentacja pozwanego, w oparciu o którą podejmował decyzję o odmowie wypłaty powodowi odszkodowania była chybiona, nie znalazła oparcia w zapisach umowy ubezpieczenia, ogólnych warunkach ubezpieczenia odpowiedzialności, ani nie wynikała z zebranych dowodów i ich oceny z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego. Wskazać należy, że o powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń decyduje wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego, określonego umową. Wypadek ubezpieczeniowy jest zdarzeniem, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

Zgodnie z treścią ogólnych warunków ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, załącznika do uchwały zarządu Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. numer (...) z dnia 19.12.2003 r. zakres ubezpieczenia (art. 7), obejmował szkodę kradzieży z włamaniem, a za kradzież z włamaniem ubezpieczyciel uważa zabór ubezpieczonego mienia przez sprawcę, podczas którego sprawca sforsował zabezpieczenia (art. 4). Ogólne warunki nie precyzują szczegółowo obowiązków ubezpieczonego, czy korzystającego z przedmiotu ubezpieczenia, co do rodzaju i sposobu zabezpieczenia, wymaganego przez ubezpieczyciela. Biorąc pod uwagę literalne i powszechne rozumienie tych określeń, niewątpliwie przyjąć należy, że z sytuacją sforsowania zabezpieczeń mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Jak wynika z dowodów, w tym także oględzin funkcjonariuszy policji i technika kryminalistyki, sprawcy dostając się do wnętrza posesji, na której była zaparkowana odśnieżarka, a następnie wywożąc ją z posesji, biorąc pod uwagę gabaryty przedmiotu, musieli pokonać zabezpieczenie w postaci ogrodzenia. Co więcej sprawcy w tym samym czasie dokonali kradzieży także innych przedmiotów, znajdujących się na posesji. Pozwany zarzucając powodowi niewłaściwe zabezpieczenie i dozór, przyznał jednocześnie, że teren posesji był ogrodzony, oświetlony, a dozór był sprawowany przez właściciela i psy. Z relacji świadków natomiast wynika, że ogrodzenie posesji należycie chroniło przed swobodnym dostępem do wnętrza nieruchomości. Jak ustalono, nieruchomość w całości była ogrodzona siatką o wysokości 1,5 m i żywoplotem o wysokości 2 m. Wejścia na teren nieruchomości strzegły dwa psy, które w ciągu dnia znajdowały się w kojcu, a na noc były wypuszczane i biegały wolno po posesji. Nieruchomość posiadała trzy bramy

wejściowe: bramę garażową obsługiwaną automatycznie, za pomocą pilota oraz dwie bramy (z przodu i boku posesji) zamykane na łańcuch, który był okręcony przez przesłã i spięty kłódką, zamykaną na klucz. Teren nieruchomości był w całości oświetlony lampami halogenowymi oraz dwoma lampami znajdującymi się na tarasie domu jednorodzinnej. Świadkowie podali, że bramy były zawsze zamykane przez właściciela posesji, włączane jest oświetlenie i wypuszczane psy. Powód podał, że tego dnia wieczorem, pozamykał wszystkie bramy wejściowe do nieruchomości (na łańcuch i kłódkę), włączył oświetlenie (w tym lampy na tarasie) oraz wypuścił z kojca psy. Z relacji świadków, którzy przybyli na miejsce po zdarzeniu wynika, że jedna brama była uchylona, a na bramie wisiał łańcuch, brakowało kłódki. Nadto na terenie nieruchomości znajdowały się psy, które leżały, sprawiając na obecnych wrażenie podtruty (przez kolejne dwa dni nie jadły, nie czekały.). Należy zwrócić uwagę, że fakt nie odnalezienia na miejscu zdarzenia kłódki, którą równie dobrze sprawcy mogli zabrać dla zatarcia śladów, nie świadczy o tym, że takiego zabezpieczenia nie było. Zważyć należy, że świadkowie zgodnie wskazywali, że bramy wjazdowe były zamykane zarówno na łańcuch, który okręcony był przez przesłã, jak i kłódkę zamykaną na klucz. Twierdzenia pozwanego, co do braku kłódki nie zostały potwierdzone, a nawet uprawdopodobnione żadnym dowodem. Co więcej na terenie zdarzenia w dniu zgłoszenia, zabezpieczono ślady butów, opon środka transportu, którym prawdopodobnie posłużyli się sprawcy w celu wywozu odśnieżarki a policjanci zabezpieczyli narzędzie w postaci nożyc do cięcia metalu, które jak ustalono, mogły służyć do przecięcia siatki ogrodzeniowej okalającej posesję. Sprawcy musieli więc sforsować kilka zabezpieczeń by dokonać zaboru odśnieżarki: przecięli siatkę, kłódkę na bramie (tylko tą drogą mogli wyprowadzić duży sprzęt), pokonali ogrodzenie, uśpili czujność psów.

W tym miejscu zwrócić uwagę trzeba, że w sprawie zdarzenia z 28/29 września 2011 r. było prowadzone dochodzenie przez Policję z Komendy Powiatowej Policji w W., o numerze sprawy RSD 825/11 gdzie ostatecznie przyjęto, że czyn popełniony przez sprawców wyczerpał ustawowe znamiona czynu kradzieży z włamaniem, tj. czynu z art. 279 § 1 k.k., a zatem wypadek objęty przedmiotową umową ubezpieczenia. Postanowieniem z dnia 02 maja 2012 r. postępowanie w sprawie zostało umorzone, z powodu niewykrycia sprawcy/ów przestępstwa, a nie z powodu braku jego znamion. Wprawdzie Sądu nie wiąże wydane w sprawie karnej postanowienie o umorzeniu dochodzenia, to jednak dowód taki jest uważany za dokument w rozumieniu art. 244 k.p.c., który korzysta z domniemania prawdziwości okoliczności nim stwierdzonych i podlega ocenie zgodnie z art. 233 k.p.c. Domniemanie takie może być obalone przez stronę, w ramach postępowania sądowego, czemu pozwany nie sprostał.

Podkreślenia wymaga również, że Umowa Generalna ubezpieczenia mienia w leasingu zawarta pomiędzy pozwanym, a (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., miała regulować zasady współpracy, dotyczące zawierania umów ubezpieczenia mienia, stanowiącego własność leasingodawcy i będące przedmiotem umów leasingu, w tym w zakresie odśnieżarki (...) 800 (...), będącej przedmiotem umowy leasingu nr (...) zawartej pomiędzy (...) S.A. z siedzibą we W., a powodem – potwierdzonej polisą numer (...). Zgodnie z § 6 pkt 4 d (2) umowa zawierała rozszerzenie zakresu pojęcia ubezpieczonego mienia, wynikającego z art. 7 ogólnych warunków ubezpieczenia przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk, załącznika do uchwały zarządu Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. numer (...) z dnia 19.12.2003 r., poprzez objęcie ubezpieczeniem mienia pod warunkiem, że sprzęt będzie należycie zabezpieczony. Nadto zgodnie z § 6 pkt 11 „a” Umowy Generalnej maszyny i urządzenia, które z racji swych gabarytów i/lub innych uwarunkowań są garażowane lub przechowywane na zewnątrz budynków oraz poza siedzibą korzystającego muszą znajdować się na terenie zamkniętym (ogrodzonym), strzeżonym i oświetlonym. Obowiązki korzystającego w zakresie zabezpieczenia mienia, pozwalające na uznanie, a zatem przyjęcie, że sprzęt został należycie zabezpieczony strony określiły w Załączniku nr 3 do umowy zatytułowanym „wyciąg z warunków umowy generalnej ubezpieczenia mienia w leasingu oraz obowiązki korzystającego w zakresie zabezpieczenia mienia”. Pozwany nie przedłożył tego dokumentu, co ma niewątpliwie zasadnicze znaczenie wobec faktu, że powołuje się na okoliczności braku właściwego zabezpieczenia i strzeżenia mienia pozostającego pod nadzorem powoda. Wskazać należy, że z uwagi na cel umowy ubezpieczenia, jakim jest zapewnienie ubezpieczającemu rzeczywistej ochrony, konieczne jest, aby umowa lub stanowiące jej część ogólne warunki ubezpieczenia precyzowały, w sposób nie budzący wątpliwości już w chwili zawarcia umowy, jakie zdarzenia są, a jakie już nie są objęte odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń, a także wprowadzały definicję tych zdarzeń. Ma to znaczenie w szczególności, w sytuacji której pomiędzy stronami powstanie spór, co do właściwej interpretacji określeń zawartych w treści umowy. Należy podkreślić, że o zakresie odpowiedzialności ubezpieczyciela

decyduje treść umowy ubezpieczenia, ale wykładana według zasady określonej w art. 12 ust. 4 ustawy z 2003 r. ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zgodnie z którą postanowienia sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, by mienie stanowiące przedmiot ubezpieczenia powód zabezpieczył w sposób nienależyty, w szczególności nie spełniający warunków wynikających z treści zawartej umowy ubezpieczenia, ogólnych warunków ubezpieczenia majątku przedsiębiorstw od wszystkich ryzyk zatwierdzony uchwałą zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 19 grudnia 2003 r. oraz Umowy Generalnej ubezpieczenia mienia w leasingu. Nie wykazał, aby zdarzenie z nocy 28/29 września 2011 r. nie nosiło znamion wypadku ubezpieczeniowego o którym mowa w w/w.

Na końcu rozważań wskazać można, że zasady wynikające z przepisów art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., rozumiane muszą być przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na tej stronie spoczywał. Rzeczą Sądu nie jest poszukiwanie za stronę dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń, co wyraźnie zaznaczył Sąd Najwyższy w wyroku z 17.12.1996 r. (OSN 1997, poz. 76). Zasadnicza bowiem rola sądu sprowadza się do prawnej i faktycznej oceny materiału dowodowego przedstawionego przez strony w oparciu o normę przepisu art. 233 k.p.c. i nie może wykraczać poza zakres przepisem tym objęty.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd w punkcie I. wyroku zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w (...) Spółka Akcyjna na rzecz powoda kwotę 45.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2011 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. W myśl § 2 cytowanego przepisu jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Z brzmienia art. 817 § 1 k.c. wynika natomiast, że zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 03 października 2011 r., pozwany zaś decyzją z dnia 28 października 2011 r. odmówił spełnienia roszczenia. Zatem żądanie zasądzenia odsetek ustawowych liczonych po upływie w/w 30-dniowego terminu i po upływie dnia, w którym pozwany zakończył postępowanie i wydał negatywną decyzję, to jest od dnia 29 listopada 2011 r., jest zasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 j.t. z późn. zm.) oraz w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348 ze zm.), w punkcie II. sentencji wyroku, zasądając od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 4.667 zł. Zgodnie z art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając zatem na względzie, iż powód utrzymał się przy swoim żądaniu w całości, stąd Sąd zasądził od pozwanego na jego rzecz koszty procesu – w postaci opłaty od pozwu w wysokości 2.250 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 zł oraz kosztów opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.